

nisation, som der ville være i en varmetue, som er drevet af det offentlige alene med offentligt med ansatte.

Så – ja, alle gode kræfter skal simpelt hen hjælpes ad for at styrke indsatsen for de svageste, både i offentligt og privat regi, for som det ser ud nu, gør vi det ikke godt nok i Danmark. Det halter på mange områder. Men vi tror ikke, det løses ved at nedsætte et råd.

Villy Søvnal (SF):

Tak for en god debat om et vigtigt område. Det startede med, at socialministeren støttede intentionerne i forslaget. Og det er jo vigtigt. Så kan vi altid diskutere midlerne og detaljerne, hvor man vel kan sige – og det er så også et svar til fru Videbæk – at selve hensigten med forslaget her jo er at sikre bedre muligheder for de frivillige aktører.

Det er muligt, at det ikke står så tydeligt, som det skulle, men det, vi gerne vil, er at åbne op for, at de mange frivillige, Kirkens Korshær og Missionen blandt Hjemløse, der arbejder på de her områder, får en mulighed for at søge med hensyn til de af deres tilbud, de ikke synes er tilstrækkeligt kvalificerede, hvor de gerne ville have en bedre normering, hvor de gerne vil have en sundhedspleje knyttet til, og at der så her er penge til det.

Det er også derfor, vi har koblet det sociale råd på. Det er jo for at sikre, at nogen skal tage stilling til, om det er Kirkens Korshær, det er Missionen blandt Hjemløse, eller det er menighedsplejeinstitutioner, eller hvem det er, der nu skal have pengene. Det er der nogen der skal tage stilling til.

Men hensigten er at forbedre og kvalificere de frivillige tilbud. Hvis man diskuterer det her med Kirkens Korshær og Missionen blandt Hjemløse osv., synes de, at de ofte har en svær opgave på et område, hvor de står med mange svære etiske valg osv., og de har et ønske om at kunne kvalificere deres tilbud yderligere. De mangler bare penge.

Deres mulighed er så at gå til kommunen og sige: Kan vi ikke få lidt flere penge til at forbedre det tilbud, vi har?

Og der synes vi, det ville være spændende at give en mere direkte adgang til, at de frivillige kunne søge direkte fra en offentlig pulje. Det er tankegangen bag konstruktionen. Det er derfor, vi har foreslået det.

Derfor: Rådet har en dobbelt funktion, det er rigtigt. Det har både den funktion at følge områ-

det, holde øje med det, komme med bud på udviklingen osv. som sin ene hoveddel og som sin anden hoveddel at fordele pengene ud til de mange ansøgere, man måtte formode, der ville komme til en sådan pulje, når det ikke er kommunerne, der kan filtrere de forslag fra, de ikke ønsker.

Det synes jeg er spændende som udviklingsmodel. Og jeg forstår ikke, at partier, der i øvrigt udtaler sig meget rosende om det sociale frivillige arbejde – Venstre, Kristeligt Folkeparti og sådan nogle – ikke jubler over det her forslag. Det må jeg sige. Jeg er fuld af forundring. Jeg er helt sikker på, at de foreninger, der arbejder på de her områder, lige præcis har efterspurgt en sådan mulighed for at kvalificere deres tilbud.

Et enkelt sted, hvor jeg ikke deler fru Anne-Marie Meldgaards synspunkt, er, at hun har stor tillid til, at det lokale demokrati klarer det her. Jeg er meget stor tilhænger af lokaldemokrati. Jeg har selv tilbragt 13 år i det, men jeg har måske netop derfor ikke den samme tillid til, at man klarer de her ting.

Jeg synes, det må være tankevækkende, at vi brugte meget tid i øvrigt på SF's initiativ om at afsætte 200 mio. kr. i Socialministeriet til hjemløse, suppleret med 200 mio. kr., der lokalt skulle lægges i, og 60 mio. kr. til Boligministeriet.

Der er masser af hjemløse. Alle erkender, at problemet er stigende, men der var en voldsom mangel på lyst til at nærme sig den der pulje. Det var derfor, som ministeren redegjorde for, at vi så hævdede den statslige refusion, så kommunerne kun skulle betale en fjerdedel, hvis de gik med. På trods af det har det knebet med interessen.

Det synes jeg altså ikke tyder på, at man håndterer de her ting voldsomt vel i det lokale demokrati, og jeg synes, det understreger behovet for, at vi nogle gange også går ind og erkender et fælles overordnet ansvar og prøver at lægge pres på for at få det til at lykkes.

Her er vi så i den heldige situation, at vi faktisk har engagerede frivillige organisationer, der arbejder med det her i øjeblikket, som gerne vil, og som gerne vil gøre det endnu bedre. De har bare ikke midlerne til det. Her kommer vi med et tilbud, som vil sikre dem øgede midler.

Jeg er fuld af forundring over, at partier, der normalt synger smukke og uforpligtende sange om frivilligt socialt arbejde, pludselig er så skeptiske.

Fru Tove Fergo rejser, synes jeg, en relevant diskussion om benævnelsen af det, vi arbejder